

Samfundet har Krav paa, at der indføres en Straf, der gør Forbryderne bange for at fortsætte det Uvæsen, de allerede have begyndt. Det forekommer mig, at der er vel megen Øllebrødsbarmhjertighed i adskillige af de Udtalelser, jeg har hørt. Vel ved jeg, at vor Nation har valgt Øllebrød som Nationalret, men det er dog ikke rigtigt i saadanne Forhold at gaa alt for lempeligt til Værks, thi saa opnaar man ikke det, man tilsigter. Jeg ønsker ikke, at Folketinget skal dale ned til at øve Protektionisme mod Bøllerne, men jeg ønsker, at Folketinget maa være sig bevidst, at de lydige og lovtro Borgere, der færdes paa lovlige Steder, have Ret til at kræve af Lovgivningsmagten: Vi ønske Beskyttelse, vi ønske, at vi kunne være her i Fred, uden at vi skulle risikere Liv og Lemmer, naar vi færdes paa offentlig Gade. Og idet jeg har den Opfattelse, at Samfundet har Ret til at kræve det af Rigsdagen, anbefaler jeg dette Lovforslag til omhyggelig og velvillig Drøftelse, og jeg ønsker, at man i denne Rigsdagssamling maa faa en Lov, der er saaledes, at vi derved beskytte den Borger, der ikke kan beskytte sig selv, mod Overfald, og at man tilvejebringer effektive Straffemidler, der kunne slaa det Uvæsen ned, der truer med at tage saa stærk Overhaand i vort Land.

Lars Jensen: Bøllerne her i vort lille Land er et eget Folkefærd, som vi her i Rigsdagen ikke kende synderligt til, og det virker højst generende nu, da vi skulle til at lovgive om deres Udskejelser. Som Middel mod disse er her nævnt Opdragelse, og saa vidt jeg kan skønne, ere vi allesammen enige om dette, at Bøllerne skulle opdrages, nogle sige ved Godhed og Mildhed, andre paastaa, at der skal lidt Bank imellem, og at det er en god Støtte for Opdragelsen. Hertil svare de første igen: hvilken Raahed i Tankegangen! Men er det nu ogsaa det? Er det nu givet, at vore gode Opdragerere ere enige om, at Bank ikke støtter en god Opdragelse? Jeg kender en Mand, der er Opdrager for mange Børn, og der er mange, der kende ham, og vi mene om ham, at han er en god Opdrager, og at han er en Opdrager, der har stor Kærlighed til de Børn, han har med at bestille. Jeg føler mig overbevist om, at han bruger Bank i temmelig udstrakt Maalestok, og alligevel lykkes hans Gerning i høj Grad for ham. Med denne og for Resten ogsaa mange andre Erfaringer for Øje tør jeg slet ikke paa-

staa, at Bank ikke til Dels kan være et Hjælpemiddel ved Opdragelsen.

Naar jeg nu gaar ud fra dette og saa samtidig husker, at de Medlemmer, der talte i Gaar, og for Resten ogsaa det ærede Medlem, der har talt i Dag (Berntsen), ikke have paapeget noget brugbart og nemt tilgængeligt Middel til at modvirke Bøllernes Udskejelser, saa synes jeg, at der for os er god Grund til at tage med Venlighed mod den højtærede Justitsministers Forslag. Det første Middel, der blev peget paa her i Gaar, var jo en Arbejdsanstalt, det er vist rigtigt nok, men en saadan Arbejdsanstalt skulde jo være af en egen Art, som vi slet ikke sidde inde med nu. Det skulde efter min ringe Mening være en Opdragelsesanstalt, hvor de, der bleve anbragte paa den, skulde tjene deres Føde, tjene hver Bid, de puttede i Munden, der skulde være givet dem Lejlighed til, at de, dog inden for visse Grænser, raadede for, hvad de vilde spise, og hvor godt de vilde spise, men de skulde fortjene det ved et bestemt Arbejde. Men for at faa det til at gaa godt paa en saadan Anstalt, skulde der jo et virksomt Tilsyn til, den skulde styres af en dygtig Mand, og der skulde fremfor alt Penge til. Men nu er det jo saaledes, at der lægges temmelig stort Beslag paa Samfundets Ydeevne i forskellige Retninger, og jeg tror sikkert ikke, at Bøllerne kunne komme i første Række, naar det gælder om at ofre dygtigt med Penge, jeg tror, at der med Hensyn til Bøllerne maa holdes en lille Kende tilbage, og derfor tror jeg, at denne Vej er noget fjern.

Foruden dette, at der blev peget paa Arbejdskaarde, blev der ogsaa peget paa, at Ædruelighedsvennerne kunde have nogen Indflydelse paa Tilgangen til Bøllerne. Jeg tror for Resten ikke, at de Folk tænke fejl, der tænke saaledes, jeg tror, de ere akkurat paa den rigtige Vej, men vi ere jo ikke her i Danmark saa stærke, at vi kunne lukke alle Skabene af for Flaskerne, og det er ikke givet, at vi deri have akkurat det sikreste Middel til at skaffe os af med Bøllerne; Spiritus vil i Fremtiden som hidindtil være en rar Overgangsbrug for Folk af alle Stænder og alle Klasser over til det lille Folk, vi kalde Bøller her i dette Land. Altsaa denne Vej er heller ikke saa let tilgængelig.

Saa er der jo sagt, idet man peger paa Straffen: Ja, men ih, Gud Fader bevares! Den Straf at smække en Mand, den er raa. Ja, det er rigtigt, men hvil-